यदेदयुक्तहरितः सधस्थात्। आद्राची वासस्तनुते सिमस्मै। तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे। सूर्य्यो रूपं कृणुते द्योरुपस्थे। अनन्तमन्यद्दृशदस्य* पाजः। कृष्णमन्यद्धरितः सम्भरन्ति। अद्या देवा उदिता सूर्य्यस्य। निरंहसः पिपृतान्निरवद्यात्। तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तां। अदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ २ ॥

दिवो रुक्मउरुचक्षा उदेति। दूरेअर्थस्तरणिर्भ्राजमानः। नूनं जनाः सूर्य्येण प्रसूताः। आयन्नर्थानि कृणवन्नपांसि। शन्नो भव चक्षसा शन्नो अह्ना। शं भानुना शंहिमा शं घृणेन। यथा शमस्मै शमसद्दुरोणे। तत्सूर्य्य द्रविणं धेहि चित्रं। चित्रं देवानामुदगादनीकं। चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ ३ ॥

आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं। सूर्य्यआत्मा जगतस्तस्थुषश्च। त्वष्टा दधत्तन्नस्तुरीयं। त्वष्टा वीरं पिशङ्गरूपः। दशेमं त्वष्टुर्जनयन्त गर्भं। अतन्द्रासो युवतयो बिभर्त्रं। तिग्मानीकं स्वयशसं जनेषु। विरोचमानं परिषीन्नयन्ति। आ विष्ट्यो वर्द्धते चारुरासु। जिह्मानामूर्द्ध्वः स्वयशा उपस्थे ॥ ४ ॥

---

* दृशदस्येति B. C. D. पुस्तकपाठः।